

var, at man mente, de arbejdende Kvinder, hvorved Udvalget tænkte f. Eks. paa Forretningsdamer, Fabrikarbejdersker, Tjenestepiger og saa fremdeles, ikke kunde være tjente med at blive afskaaret fra den fornødne Haarpleje, hvad der utvivlsomt vilde blive Tilfældet, hvis Forretningerne lukkede Kl. 8, ja, maaske endog Kl. 7. Udvalget gik ud fra, at Haarpleje er en hygiejnisk Foranstaltning, fra hvilken disse Kvinder ikke burde være udelukkede. Men endnu to Hensyn gjorde sig gældende. Det ene var, at vi troede, at det vilde være en ret tvivlsom Fordel for Medhjælperkerne i Frisørforretningerne, hvis der blev vedtaget en Lukkebestemmelse, hvad enten den gjaldt Kl. 8 eller Kl. 7. Man vilde ikke kunne forhindre Principalerne i at sende deres Medhjælperer ud til Frisering i Hjemmene, noget, der kun vilde være til Skade for Medhjælperne og fordyre Arbejdet for Kunderne. Endelig var Udvalget af den Opfattelse, at det i de fleste Tilfælde er enlig stillede Kvinder, der udfører Damefriseringen og udfører den alene ved deres eget Arbejde, altsaa uden Hjælperker. Det Mindretal, jeg nu tilhører, erkendte, at vi aldeles ikke var sagkyndige paa det Omraade, og navnlig, at vi ikke kendte Forholdene i København, ikke vidste, hvad de arbejdende Kvinder der kunde ønske sig, og vi lyttede derfor i høj Grad til de Repræsentanter, der ynder at betragte sig som særlige Repræsentanter for de arbejdende Klasser. Disse var det, der helt og holdent fik os med til at indsætte den paagældende Bestemmelse til Gunst for de arbejdende Kvinder.

Nu i Aar er Forholdet det modsatte, idet de samme Repræsentanter, der i 1913 bevægede os til at undtage Frisørvirksomhed fra Lukkelovens Bestemmelser, nu har ønsket, at Frisørvirksomheden skal ind under disse Bestemmelser. Mine Meningsfæller i denne Sag og jeg erkender nu som før, at vi ikke er sagkyndige i dette Spørgsmaal, og vi har derfor nu som tidligere bøjet os for den Autoritet, som vi har ment laa hos disse saakaldte Repræsentanter for de arbejdende Klasser. Vi har ment at kunne gøre dette saa meget roligere, som der kommer endnu et Par Hensyn til. Det første er, at vi, naar vi lægger Frisørvirksomheden ind under Lukkelovens Bestemmelser, kommer i Overensstemmelse med, hvad Landstinget har ønsket paa dette Punkt, saa at vi maaske opnaar at stemme Landstinget gunstigere overfor hele Lovforslaget. Endvidere er

der ved det foreliggende Spørgsmaal det ejendommelige, at den Deputation, der for 2 Aar siden mødte for at bevæge os til at undtage Damefrisering fra Lukkelovens Bestemmelser, slet ikke har ladet høre fra sig, siden Landstinget i Fjor satte en Bestemmelse, der gaar i modsat Retning, ind i Lovforslaget. Og hertil kommer endelig som det sidste, men for Mindretallet ikke det mindst væsentlige Punkt, at den højtærede Minister har sluttet sig til de Herrer i Udvalget, som mente, at man burde inddrage Frisørvirksomheden under Lukkelovens Bestemmelser. I Virkeligheden er det, der her er sket fra de omtalte Partiers Side, en Kovending, men vi mener, at det er en ærlig Sag at skifte Mening, vi indser, at en Minister fra det høje Sæde, han indtager, kan se til Bunds i Forhold, som han maaske tidligere ikke har kunnet se til Bunds i, og vi er, som det ofte er sagt, en loyal Opposition, der bøjer sig for autoritative Oplysninger. Vi erkender, at den højtærede Minister fra det Stade, han nu indtager, rimeligvis kan se og har set ind i de Lastens Huler, der er blevet blandet ind i dette Forhold — selvfølgelig gennem Politidirektørens og Politinspektørens Brillen. De Grunde, jeg her har nævnt, har været afgørende for os, naar vi nu har fulgt et Flertal i Udvalget til en Stilling, der er diametralt modsat den, som hele Udvalget i 1913 indtog.

Chr. Hansen: Jeg skal ikke følge det Eksempel, det ærede Medlem fra Nyborg (Birch) gav ved de fremførte Ondskabsfuldheder mod Flertallet. Det ærede Medlem fremhævede, at for 2 Aar siden ønskede det Parti, jeg tilhører, at den omtalte Bestemmelse skulde sættes ind i Loven. Det er ikke rigtigt. Der kom, som det ærede Medlem nævned, Deputationer til Udvalget, og efter Forhandlinger mellem Udvalgets Medlemmer enedes Udvalget om at stille det paagældende Ændringsforslag, men jeg gør opmærksom paa, at min Partifælle i Landstinget tog Ordet imod den Ændring, der saaledes var foretaget, idet han mente, det var uheldigt at unddrage Frisørerne fra Lovforslagets Bestemmelser. Nej, hvad der er sket nu mellem anden og tredie Behandling, synes jeg, det ærede Medlem roligt kunde have oplyst. Sagen er, at det mellem anden og tredie Behandling blev oplyst for Udvalget, at den nuværende § 1, som omhandler Barbererne, ikke kan staa for en Domstols Afgørelse, thi alt, hvad der hedder Barbervirksom-